

2473 16/1 18: I. Beh. af F. t. L. om Børns og unge Menneskers Arbejde i private Tjenesteforhold. 2474

urimelig Bestemmelse, som fandtes i § 8, at Arbejdsgiveren er pligtig at sørge for, at vedkommende kommer paa Hospitalet. Det staar der slet ikke, der staar: „Bliver Barnet eller det unge Menneske sygt i Tjenesten, er Arbejdsgiveren pligtig at sørge for, at vedkommende kommer under Lægebehandling eller bliver indlagt paa Hospitalet“ — det vil selvfølgelig sige, hvis det er muligt, men det principale er, at det unge Menneske kommer under Lægebehandling, og Læger har man som Regel altid til Raadighed, selv om der ikke er Plads paa Hospitalerne. Hvis det ærede Medlem i det hele taget mener at kunne tiltræde Hovedprincipperne i Lovforslaget, maa han formentlig ogsaa kunne give sin Tilslutning hertil.

Den højtærede Minister erklærede sig ogsaa villig til at forhandle Sagen, men stillede i Udsigt, at hvis man fastholdt det Standpunkt —, hvad i alt Fald jeg haaber — at man gaar ganske bort fra Tyendeloven af 1854, maatte den videre Forhandling føres med Indenrigsministeren. Jeg tør maaske opfatte den højtærede Justitsministers Bemærkning saaledes — jeg fandt den ikke ganske klar, i alt Fald var jeg ikke ganske sikker paa at forstaa ham ret —, at ogsaa han sluttede sig til det Standpunkt, at Tiden er inde til at gaa bort fra Tyendeloven af 1854. Justitsministeren nikker bifaldende, og der er altsaa ingen Tvivl om, at det er hans Mening. Ministeren gjorde en Bemærkning om, at ved Fuldmagt kan ifølge Lovforslagets § 2 Forældrene give Børnene Adgang til at slutte Kontrakt. Hermed tilsigtes i Virkeligheden kun det, som sker nu, naar en lille Purk, der er ude at tjene som Vogterdreng, kommer hjem og siger, at Per Jensen har spurgt, om han vil komme igen næste Sommer, og Forældrene bifalder det, hvorefter han giver det Svar, at hans Forældre har intet derimod. Saaledes er Forholdet nu, da vi har den lange Tjenestetid, og at det skulde være galt, at det samme vedblev at bestaa, at altsaa Drengen kunde bringe Bud fra Forældrene om, at de ikke havde noget imod, at han fortsatte Tjenesteforholdet, indser jeg ikke. Spørgsmaalet hænger sammen med hele Spørgsmaalet om den korte Opsigelsestid og Tjenestetid paa en Maaned, og jeg er ligesom

den højtærede Minister villig til at forhandle derom, hvis man tror at kunne finde en Ordning, som stiller Tyendet eller de unge Mennesker bedre, end de vilde blive stillet ved Vedtagelsen af det, vi har foreslaaet.

Hermed tror jeg at have svaret paa de væsentligste af de Bemærkninger, der er gjorte til mig som Ordfører; jeg skal paa ny anbefale Lovforslaget, ikke til en saa langsom Fremme, som det ærede Medlem fra Ærø talte for, men til hurtig Fremme, og jeg tør formentlig i det ærede Medlems Udtalelser se et Vidnesbyrd om, at i Hovedsagen kan der opnaas Enighed om denne Sag i denne Rigsdags-samling.

R. Andersen: Jeg vil begynde med at udtale, at jeg hilser det foreliggende Lovforslag med Glæde. Dette vil være meget forstaaeligt for de ældre Medlemmer af Tinget, navnlig dem, der var Medlemmer af Udvalget, som behandlede disse Spørgsmaal i Samlingerne 1911—12 og 1912—13. Det er jo rigtigt, som Ordføreren for Forslagsstillerne (Andreasen) udtalte, at jeg var Formand for det da nedsatte Udvalg, og at jeg netop paa Grund af den Stilling, jeg indtog, ønskede at udtale mig, før vi begyndte paa Forhandlingerne, idet det jo ikke er Skik, at Formanden deltager meget i disse. Jeg udtalte da straks ved det første Møde, vi havde efter det konstituerende Møde, at mit Standpunkt var det, at jeg ønskede den nugældende Tyendelov ophævet, og at jeg ønskede, vi kunde enes om en Beskyttelseslov for det umyndige Tyende og dem, som kunde handle paa deres Vegne. Dette mit Ønske og mit Standpunkt fandt desværre den Gang kun Tilslutning hos et eneste Medlem af mit eget Parti, men ikke hos noget Medlem af de andre Partier. Jeg kan derfor heller ikke nægte, at det overraskede mig en lille Smule i Dag at høre den Velvillie og den udelte Tilslutning, som Forslaget, der er det samme som det, jeg den Gang fremsatte, nu synes at møde, idet det møder næsten udelte Tilslutning fra alle Partiers Side, men det kan selvfølgelig kun glæde mig, at denne Forandring er sket. Jeg kan være enig med Forslagsstillerne, forsaavidt som jeg aldrig, lige saa lidt som Forslagsstillerne, har ment, at der er